

δ -инваријанте и њихова примена у Келеровој геометрији

Милица Грбовић

Један од основних проблема у теорији подмногострукости је имерзибилност (или неимерзибилност) Риманове многострукости у Еуклидски простор (или, уопштеније, у просторну форму). Годинама је једини познат потребан услов да нека Риманова многострукост допусти минималну изометријску имерзију у неки Еуклидски простор био $Ric \leq 0$. 1968. године Черн је почео радити на постављању строжијих услова који морају бити испуњени како би минимална изометријска имерзија Риманове многострукости у Еуклидски простор била изводљива. Тада се јавила потреба за увођењем нових типова Риманових инваријанти, па Чен деведесетих година уводи такозване *δ -кривинске инваријанте* на Римановим многострукостима.

У овом раду, након упознавања са Келеровим многострукостима, уводимо δ -инваријанте са применом, најпре на Римановим многострукостима, па затим и на Келеровим многострукостима, и то уводимо тотално реалне δ -инваријанте δ_k^r и Келерове δ -инваријанте δ^c .